

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת דברים תשפ"ה / גליון מס' 167

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מד:

"אני לא באתי בגבולה היא באה בגבולי"

השבוע בגמרא למדנו על מין אחד ששאל את רבן גמליאל: "איך אתה רוחץ במרחץ, שמקומו בחצר בית עבודה זרה? והלא התורה אמרה 'ולא ידבק בך מאומה מן החרס'?" השיב לו רבן גמליאל: "בית מרחץ זה קדם לעבודה זרה, ולכן אין לאליל זה זכות למנוע את שימושי במקום. וכלשונו 'אני לא באתי בגבולה היא באה בגבולי'"

שנים גרו מרדכי ויהושע בשכנות זה לצד זה, יחסי השכנות היו מצוינים. שניהם בוגרי ישיבות, והליכות חייהם הושתתו על אותם יסודות. הכל השתנה כשיהושע עקר, ותחתיו באה משפחה שהליכותיהם היו רחוקים קיצונית מאורחות חייו של מרדכי. מוזיקה בשבת, חמץ בפסח, והצניעות ה' ירחם. "אני חושבת שעל פי ההלכה עלינו לעזוב מקום זה", אמרה לו אשתו. מרדכי איש יודע ספר נענה ואמר "הלכתית אין כאן בעיה, היות ואני לא באתי בגבולם הם באו בגבולי"

לאחר העיון, גילה כי החיד"א על דברי המשנה "הרחק משכן רע" מפרש כי בא להזהיר להתרחק משכן רע, גם אם הוא בא לגור בגבולך, ואל תאמר אני לא באתי בגבולך, אלא הוא בא בגבולי

איך זה קשור אלינו?

להתרחק משכן רע, ומהשפעתו השלילית זה צו השעה גם אם הוא הגיע לגור אחרך

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מג:

"בי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא"

השבוע בעיצומם של ימי האבלות על חורבן בית מקדשינו למדנו בגמרא, כי גולי ירושלים שהוגלו לבלל בעת החורבן לקחו עמם מאבני בית המקדש. [כמו שכתוב באגרת רבי שרירא גאון] והם שימשו להנחת היסוד ולאבן הפינה לאותו מקום תורה מפואר, שבנו הגולים בעיר נהרדעא

רק תחשבו על הסיטואציה, בית חיינו - בית המקדש למאכלת אש. נהרות של דם, פחד ואימה, מיליונים מובלים כצאן לטבח לגלות. "בילע ישראל, בילע כל ארמנותיה, שיחת מבצריו, וירב בבת יהודה תאניה ואניה"

ומה יהודים עושים בשעה כזאת?

אוספים בתמצית דמם האחרונה מאבני המקדש העשנים, מה המטרה? מאמינים הם בכל עוז כי גם אם "העיר הקודש והמחוזות היו לחרפה ולבזיון, וכל מחמדיה טבועות וגנוזות, אין לנו שיוך רק התורה הזאת", ובשביל זה הם אוספים בדמע, אבן אחר אבן, אולי שם בגלות יוכלו לייסד איזה שהוא בית מדרש קטן. שם ימצאו נוחם מהגלות ומהשבי

ומה קרה לבסוף? הייתה זו הנטיעה הראשונה אשר ברבות הימים התפתחה לאילנא דחיים "התלמוד בבלי" הגמרא הקדושה שלנו. מ'נהר דעה' זו אנו שואבים את אור חיינו עד היום!

איך זה קשור אלינו?

בית המקדש חרב ואיננו, אבל יש לנו שיוך, והיא התורה הקדושה! נדבק בה בכל עוז, ובזכותה נזכה לראות בנחמת ציון וירושלים.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ:

"ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים"

השבוע בגמרא למדנו על רבינו הקדוש, שחש במעיו ונצרך ליין תפוחים לצורך רפואתו. בדקו ומצאו עובד כוכבים, שהיה לו שלש מאות כדים של שבעים שנה. שתה, התרפא ואמר "ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים"

אלכס ערל מגושם, עובד כוכבים, אהב מאוד יין תפוחים. סיבב בשווקים ומצא זן מיוחד. שילם, ארז, הוביל, שטף, קילף, בישל, טחן, סחט ומילא בהם שלש מאות כדים. הניחם למשמרת, ונפח את נשמתו. הותירם ירושה לבנו אנדרי. אף הוא כאביו, הניחם להתיישן למען ישיבחו במרוץ השנים. לימים, התמוטט ומת. לא זכה. סרגיי הנכד, כמורשת אבות, שמרם מכל משמר, עדי יזכה להרוות בהם את גרונו

כך נשמרו שלש מאות חביות, שבעים שנה, על ידי שלשה דורות. בשביל מה? בשביל מי? לרפאות את מיחושיו של רבינו הקדוש. "ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים"

זה לשון הרמב"ם [בהקדמה לפיה"מ] יצווה לעבדיו לבנות ארמון כליל יופי, ונטע כרם חשוב כמו שיעשו המלכים, והיה זה הארמון מזומן לאיש חסיד שיבוא באחרית הימים, ויחסה בצל קיר מהקירות ההם, כמו שנאמר "(רשע) יכין וצדיק ילכש"

איך זה קשור אלינו?

מיליארדים של אנשים עמלים, בונים, יוצרים, מפתחים, בשביל מה? בשביל מי? בשביל ישראל! כמו שאמרו חז"ל "העולם לא נברא אלא לצוות לזה"